

РЕШЕНИЕ
№ Ж-92/2017 г.
София, 09.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 08.11.2017 г. и обективизирано в протокол № 62/2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-92/22.02.2017 г., подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. (жалбоподатели) срещу А.С. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателите са сезирали Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че съседът А.С. е поставил камери за видеонаблюдение на общите части на сградата без съгласие на живущите в сградата и без решение на общото събрание на етажната собственост.

Излагат се твърдения, че едната камера е монтирана на врата на г-н А.С. (от външната страна) „и наблюдава целия коридор, а другата на външната страна на стената на сградата и обхваща част от двора и главния вход на кооперацията.

Жалбоподателите твърдят, че г-н А.С. ги снима постоянно, разпечатва снимките от камерите и ги разлепва на входа.

С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. изнасят твърдения за монтирано видеонаблюдение, за което има съгласие от всички живущи в кооперацията, като г-н А.С. е монтирал допълнително камери, без съгласието на съседите.

Жалбоподателите считат, че са нарушени правата им по ЗЗЛД, както и че е нарушено личното им пространство, предвид което са заявили искане за упражняване на законовите правомощия на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма изх. №№ П-1638/14.03.2017 г., П-4951/07.07.2017 г. на КЗЛД, на г-н А.С. е предоставен срок за изразяване на писмено становище и представяне на относими доказателства.

Писмата не са получени, върнати са обратно в Комисията с отметка „непотърсено“.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-92/22.02.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно ПДКЗЛДНА и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, на 07.09.2017 г. Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-92/22.02.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподатели – С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З.; ответна страна – А.С. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество – 11.10.2017 г. от 13.00 часа.

На проведено редовно заседание на 11.10.2017 г., обективнирано в протокол 57/2017 г., жалбата е отложена за разглеждане по същество за 18.11.2017 г. от 13.00 часа, като „В.С.“ ЕООД е конституирано като ответна страна.

Страните са редовно уведомени.

Жалбоподателите С.Д. и М.З. се явяват лично.

Жалбоподателите И.К., Г.С. – редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Ответната страна – А.С. се явява лично и се представлява от адв. К.К.

„В.С.“ ЕООД се представлява от Н.К. с пълномощно, представено в заседанието.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 52/07.09.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-276/18.09.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН-02-378/05.10.2017 г.

В резултат от проверката се установи, че на посочения в жалбата адрес се намира 4 (четири) етажна жилищна сграда, състояща се от един вход. За целите на охранителна дейност и след посегателства над г-н А.С. и негово имущество, в ап. 20 е изградена система за видеонаблюдение от „Камсек“ ООД, които и поддържат системата. Системата за видеонаблюдение се състои от 3 (три) броя видеокамери и записващо устройство (DVR-видеорекодер), съхраняван в апартамента на А.С. На проверяващия екип е разяснено, че в жилищната кооперация има изградена система за видеонаблюдение, след взето решение на общо събрание на живущите, но към момента на проверката, по данни на А.С., тази система не функционира. Описаните камери, инсталирани от А.С., не са част от другите, поставени със съгласието на всички живущи на адреса.

Първата камера е разположена на стената до входната врата и обхваща пространството под касата на входната врата на ап. 20 и е защитена посредством решетка.

Втората камера е инсталирана във вътрешната част на апартамента и заснема коридора.

Третата камера е инсталирана под перваза на прозорците на ап. 20 и също е защитена с метална предпазна решетка. Тя обхваща входа на жилищната кооперация, част от път, който води до подземни гаражи, част от оградата на имота и части на съседен имот. Първата камера осъществява запис при отчитане на движение, а третата постоянно.

Посредством DVR-видеорекодер, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за период от около 4-5 дни. След запълване на паметта (1 терабайт) на DVR- видеорекодера, старите записи автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване. Чрез инсталиран софтуер на личния лаптоп на А.С. се визуализират входящия видеообраз и записите от видеокамерите. Достъп до системата за видеонаблюдение и направените записи има единствено А.С. чрез въвеждане на потребителско име и парола в използвания софтуер. Не се осъществява отдалечен достъп

до видеокадрите и записите. Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица.

Към момента на проверката няма поставени информационни табели, предупреждаващи за осъществяваното видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката и в присъствието на А.С. са снети 4 (четири) броя графични изображения от системата за видеонаблюдение, описани в констативния протокол и приложени в настоящия констативен акт. А.С. предоставя на проверяващия екип и Гаранционна карта № **** за системата за видеонаблюдение, в която са описани техническите характеристики на устройствата.

Проверяващият екип констатира наличието на действаща система за видеонаблюдение на посочения в жалбата адрес.

След запознаване с административната преписка от г-н А.С., обективирано в протокол от 19.09.2017 г., в Комисията са депозиран доказателства – два броя жалби, подадени до Районен съд – гр. София. Предоставени са три броя Постановления на Районна прокуратура – гр. София от 25.06.2015 г., 30.03.2016 г. и 27.04.2017 г. за отказ да бъде образувано наказателно производство за престъпления от общ характер. От съдържанието на документите е видно, че сигналите са по повод влошени междусъседски отношения.

Предоставени са съдебномедицински удостоверения за нанесени телесни повреди, както и снимков материал.

Във връзка с анализиране на събраните в производството доказателства се разглежда договор за охрана на имущество с електронни системи за сигурност и мобилни патрули № *****/29.09.2017 г. и анекс към договора, сключен между А.С. и „В.С.“ ЕООД, депозиран в Комисията от ответната страна – А.С. на 29.09.2017 г. и на 06.10.2017 г.

След сключване на предоставения договор между А.С. и „В.С.“ ЕООД на видно място, на входа и във вътрешността на жилищната сграда има поставени информационни табели, предупреждаващи за осъществяваното видеонаблюдение.

С писмо изх. № ППН-01/Ж-92/2017#22/06.10.2017 г. на Комисията на „В.С.“ ЕООД е предоставен тридневен срок за изразяване на писмено становище и представяне на относими доказателства.

„В.С.“ ЕООД са ангажирали становище, в което информират, че между дружеството и А.С. е сключен договор за охрана на имущество № *****, считано от 29.09.2017 г. Като допълнителна услуга е договорена верификация на обекта. Обяснено е, че „верификацията е услуга, при която единствено при регистриран алармен сигнал от

обекта в дежурния мониторинг център верифицират информацията, получена от присъединените камери в реално време“. Компонентите, необходими за извършването на услугата, не са инсталирани и не се поддържат от „В.С.“ ЕООД. Системата за видеонаблюдение е собственост на ответната страна. Технически екип на дружеството е извършил настройка за централизиране на сигналите към мониторинг центъра на „В.С.“ ЕООД.

С допълнение към становището, заведено с рег. № Ж-92#30/31.10.20117 г., „В.С.“ ЕООД информират, че видеоверификацията е услуга, при която при регистриран алармен сигнал на обекта, в дежурния мониторинг център се извършва визуална проверка на истинността на аларменото задействие, посредством видео – включване на камерата, като не се правят записи.

Дружеството информира, че „не извършва и не е извършвало каквото и да е виеозансемане или обработка на лични данни на живущи в сградата.“ Твърди се, че „дружеството не е на ясно и не му е известно и кой и какъв достъп има до системата за видеонаблюдение, монтирана на обекта на г-н А.С....“

Комисията установи, че „В.С.“ ЕООД нямат достъп до записите. Дружеството е инсталирало сигнално – охранителна техника в случай, че има сигнал за аларма, да извършва видеоверификация, за която цел се използват камерите на г-н А.С. Услугата не включва запис.

Г-жа С.Д. е депозирала доказателства, съдържащи жалби до началника на 06- РПУ, гр. София, съдебномедицински удостоверения, снимков материал, от съдържанието на документите е видно, че сигналите са по повод влошени междусъседски отношения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Предвид установената фактическа обстановка е налице видеонаблюдение, от една страна, във вътрешността на жилищната сграда, съобразно описанието на монтираните

камери в констативен акт № ППН-02-378/05.10.2017 г., а именно: първата камера е разположена на стената до входната врата и обхваща пространството под касата на входната врата на ап. 20 и е защитена посредством решетка. Третата камера е инсталирана под перваза на прозорците на ап. 20 и също е защитена с метална предпазна решетка. Тя обхваща входа на жилищната кооперация, част от път, който води до подземни гаражи, част от оградата на имота и части на съседен имот.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от условията, посочени в т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда и предвид режима на етажна собственост в кооперацията се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

Във връзка с установяване спазването на посоченото законово изискване, като едно от основанията за допустимост на обработването на личните данни, се извежда изводът за липса на законосъобразност на извършваното видеонаблюдение.

Мотивите за изложеното касаят липсата на каквито и да било доказателства, от които да се установи към момента на монтиране на видеокамерите, че е проведено общо събрание по съответния ред с цел приемане на решение от живущите за извършване на видеонаблюдение от процесните камери.

С оглед монтирането на видеокамерата вътре в апартамента от страна на А.С., като физическо лице, се разглежда съдържанието на разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД този закон не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

По отношение видеонаблюдението с обseg на заснемане на обществени места, като пространството пред входа на кооперацията, включително тротоарите и улиците около

нея, следва разглеждането на приложението на принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно: личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели, да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид необходимостта от намиране на баланс между интересите на администратора на лични данни и тези на жалбоподателите в изпълнение на принципа, регламентиран в чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, се обосновава преценката за основателност на жалба № Ж-92/22.02.2017 г. в частта, в която се доказва извършвано видеонаблюдение на обществени места.

Установеното заснемане на публични площи надхвърля целите, за които е монтирано видеонаблюдението, а именно: защитата на имуществената неприкосновеност на ответната страна.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-92/22.02.2017 г., подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. срещу А.С. по отношение на камерата, която е позиционира вътре в ап. 20 на основание разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД.

2. Уважава като основателна жалба с рег. № Ж-92/22.02.2017 г., подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. срещу А.С. в частта ѝ свързана с извършваното видеонаблюдение от двете камерите, съответно разположени на стената до входната врата и обхваща пространството под касата на входната врата на ап. 20 и под перваза на прозорците на ап. 20, в чийто обхват на заснемане попадат обществени места, съобразно установената по-горе фактическа обстановка, поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотнесими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

3. Във връзка с т. 2 издава задължително предписание на А.С. в 10 (десет) дневен срок от влизане в сила на решението да демонтира двете камери, в чийто обсег на заснемане попадат общите части в сградата и обществените територии извън нея, за изпълнението на което да уведоми комисията с представянето на съответни доказателства.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Админиминистративен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/